

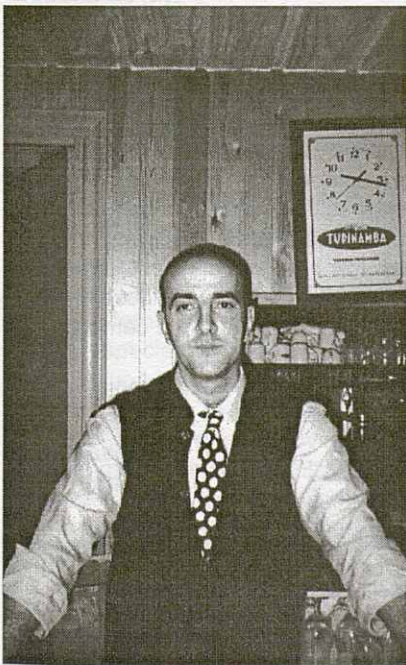
sensorial. De fet, et pots sentir acompanyat pensant que mentre les ciutats descansen, "també hi ha molta gent que treballa".

A través d'aquesta galeria de personatges noctàmbuls, s'ha apuntat a un tòpic que es repeteix a cada nova entrevista: la dificultat per organitzar els àpats. Duran ho corrobora: "el principal problema apareix a l'hora del menjar. La meua dona ha de fer dos torns per dinar, per exemple". Però treballar de nit també li ha aportat alguns avantatges, com el fet de poder compartir més espai de temps amb la família: "jo treballo mentre la meua família dorm, de manera que durant el dia puc passar més temps amb ells. Sobretot, he pogut passar moltes estones amb les meues fills". Duran porta tant temps avesat a aquest ofici que a la nit ja li coneix els trucs, i no li resulta difícil seguir amb el ritme diürn, tot i que reconeix que el procés d'adaptació al fet de treballar de nit "requereix esforç".

Josep Pont i Colomer. Transportista

Són ja catorze els anys que compta aquest transportista de quaranta-cinc anys vivint de prop la nit com a context quotidià del seu ofici. Respecte la seva jornada laboral, i coincidint aquí amb en Josep Maria Duran, també transportista, assegura no seguir un horari preestablert, sinó estar condicionat a treballar "segons la feina que em demanen". Per a Pont, la nit representa, i en el seu cas concret, un cert perill "perquè conduir de nit, tot i que hi estiguis acostumat, et pot fer venir son i això és difícil de controlar". Pel que fa les incompatibilitats de caràcter organitzatiu que pot representar treballar de nit, considera que "la meua família ha acabat per acostumar-se a la vida que porto, així que no hi ha problema". Pont no nota cap alteració en el ritme quotidià durant els dies festius justament perquè "són precisament aquests dies els que més treballem".

La nit darrera una barra

David Ibáñez. Cambrer

Una xerrada a curta distància i un parell de copes sota un focus de llum càlida converteixen qualsevol racó d'un bar en un màgic còmplice de la nit. Ella sedueix, és capaç d'encantar-nos en la foscor i conduir-nos a un laberint on a cada cantonada s'hi esdevenen petons, discussions, rialles, confessions. I aquest domini extrasensorial que imposa la nit és fa més palpable, per exemple, darrera la barra d'un bar. En David Ibáñez, de vint-i-nou anys, en fa dos que treballa de nit. Si bé comença a treballar a les quatre de la tarda, no té mai una hora fixa per plegar: "depèn del dia, és molt relatiu; no acabo fins que el local tanca. Al cap de setmana, però, és quan tanquem més tard, normalment a les dues de la matinada". Aquest jove considera que la nit no exigeix cap més tipus de requisit, si hi has de treballar, cal la voluntat d'adaptar-t'hi: "reconec que no resulta fàcil, especialment al principi. Però jo no tinc dificultats per organitzar-me. La meua xicota fa el mateix horari que jo, així que podem compartir junts la resta del temps que no treballem". En David és del parer que són probablement els dies de festa els més difícils d'afrontar: "llavors, noto molt el canvi de ritme. Vaig pràcticament tot el dia adormit. Però no renuncio a sortir de festa". El seu millor consell com a noctàmbul és "mentalitzar-se que vas al revés de la majoria de la gent i intentar assumir-ho de la millor manera possible".

Els ulls que ens vetllen

Amador Hernández, Manel Arenas, Jordi Garús. Agents de policia local

Tres exemples de noctàmbuls vocacionals. Són els encarregats de projectar una mirada atenta a la Roca quan es fa de nit. L'Amador Hernández, de cinquanta anys, en fa més de quinze que treballa de nit, en Manel Arenas, de la mateixa edat, en compta ja més de dotze i en Jordi Garús, de vint-i-set anys, ja en porta tres. Agents de policia que manifesten amb rotunditat que els agrada treballar de nit i que "aquesta és una opció purament vocacional: realitzar un servei que té com a objectiu ajudar a d'altres persones ens fa sentir orgullosos de la nostra feina, malgrat que ens hagi costat acostumar-nos a l'horari nocturn". De les deu de la nit a les sis del matí se'ls pot veure conduint el cotxe de la Guàrdia Urbana. Ells són els que ens emparen durant la nit.